

udviklede, at man med Føle vil kunne udlede en saadan endelig Villie. Da jeg saaledes ikke antager, at Thinget i den omhandlede Henseende er tilstrækkelig oplyst, anseer jeg det for mit Vedkommende urigtigt, om man i dette Tilfælde vilde vedtage en motiveret Dagsorden.

Mourier: Forsaavidt der i den foreslaaede motiverede Dagsorden er henvisst til Loven af 20de Juni f. A. om Udvævning af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, skal jeg tillade mig et Par Ord. Det er under Forhandlingerne, især fra den ærede Interpellants Side, gjentagne Gange bemærket, at blandt Andet ogsaa den Rettighed, hvorom her nærmest har været Tale, skulde være ligesom „affjæbt“ ved den Afsløsningssum, der ifølge Loven af 20de Juni f. A. er tilstaaet Besidderne af privilegeret Hartkorn. Det er just ikke noget heldigt Udtryk, naar man betegner Afsløsningen, som om den gik ud paa at „affjæbe“ visse Forretninger; men man glemmer derhos, at den ved Egalisationsloven hjemlede Erstatning kun blev tilstaaet som Vederlag for Skatteprivilegiet, for den Lettelse med Hensyn til Landskatten, der efter den tidligere Lovgivning tilkom Besidderne af det privilegerede Hartkorn, saa at den omhandlede Bemærkning ialtsind her ingen Anvendelse finder. Overalt er det en ganske urigtig Forudsætning, at enhver som helst Forskel mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn ved Loven af 20de Juni f. A. skulde være bortfalden. Navnligen er denne Forudsætning uden Gjæmme i de 2de Paragrapher af Loven, som specielt ere paa-beraabte i den foreslaaede Dagsorden. Thi hvad § 1 angaaer, da har den netop en Hentydning til, hvad der ogsaa under Forhandlingerne ofte nok blev fremhævet, at Egalisationen dog ikke var ganske ubetinget; det hedder nemlig vel, at den forhen bestaaende Ulighed mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn i Henseende til offentlige og kommunale Byrder og Rettigheder blev ophævet, men der føies til: „paa den Maade og med de nærmere Bestemmelser, som i det Følgende fastsættes;“ og gjennemgaaer man nu de følgende Paragrapher, saa findes deri alseles Intet angaaende de vedkommende Besidderes Afgang til Sæde i Amtsraadet. Denne Gjenstand ligger,

ligesom flere andre sædegaardlige Rettigheder, ganske vist udenfor den nævnte Lovs Omraade. I Slutningen er der endvidere tilføjet Loven en suppletorisk Bestemmelse, navnlig i den 22de Paragraph, med Hensyn til de Tilfælde, hvor der i nogen Commune, foruden de tidligere i Loven omtalte Uligheder, muligens maatte forekomme visse andre Uligheder i de offentlige eller kommunale Byrders Fordeling, der støtte sig paa Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn eller paa Forskjellen mellem Hovedgaard og andre Landeendomme; men denne Paragraph har, som sagt, efter sit udtrykkelige Indhold, ene og alene Hensyn til Fordelingen af offentlige eller kommunale Byrder, og vedkommer os altsaa heller ikke her. Jeg troer derfor, at den foreslaaede motiverede Dagsorden allerede af den Grund ikke bør antages, at den hviler paa væsentligt urigtige Forudsætninger.

J. A. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Nykjøbing (Moutråd) anførte som en Grund mod Overgangen til den motiverede Dagsorden, at Spørgsmaalet ikke kunde antages for fuldkommen klart for Thingets Medlemmer; jeg skal nu meget gjerne troe, at Spørgsmaalet ikke er klart for den ærede Rigsdagsmand selv, men jeg maa derfor dog tillade mig at troe, at dette Spørgsmaal ikke er saa vanskeligt eller saa uklart, at ikke det store Fleertal af Forsamlingens Medlemmer meget vel kan antages at have en klar Forestilling om det. Med Hensyn til den første Indvending af den ærede Gte kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier) om, hvorvidt Erstatningen skulde være blot for Skattelettelsen eller ikke, det skal jeg ikke opholde mig ved, thi det hører ikke til den motiverede Dagsorden, det er utringer, som den ærede Rigsdagsmand har hentet fra Forespørgeren, og som ikke staae i en saadan Forbindelse med Overgangen til den motiverede Dagsorden, at Spørgsmaalet kan have nogen Indflydelse derpaa, og hvad han sidst anførte med Hensyn til Fortolkningen af § 1, da er det den samme Fortolkning, som den ærede Indenrigsminister har gjort gjældende; imod den tillader jeg mig at sætte den ganske modsatte Fortolkning, at der i Sen ikke findes nogen som helst Indskrænkning, men det siges ud-